

Ο Porfirio Rubirosa γεννήθηκε στις 5 Ιουλίου του 1909. Δυο μέρες μετά το Σταύρο Νιάρχο. Σε αντίθεση με τον Έλληνα βαθύπλουτο τον οποίον ο ανταγωνιστής του Αριστοτέλης Ωνάσης αποκαλούσε «Μυλωνά», λόγω της αρχικής ενασχόλησής του με την οικογενειακή επιχείρηση αλευρόμυλων, ο Porfirio αποχώρησε από τα εγκόσμια τριανταένα χρόνια πριν τον Νιάρχο.

Τέτοιες μέρες του Γενάρη του 1965, στα 56ετής τότε Porfirio Rubirosa, αποχωρώντας από ένα ολονύκτιο γλέντι στο παρισινό κλαμπ Jimmy's, έχασε τον έλεγχο της γκρι 250 GT που οδηγούσε και προσέκρουσε σε μια αγριοκαστανιά του δάσους της Βουλώνης. Έχασε τη ζωή του επί τόπου.

Η ερωτική δραστηριότητα του εκλιπόντος ήταν η κυρίαρχη φήμη που τον συνόδευσε όσο ήταν ζωντανός, μα και αυτό που έμεινε από τη στιγμή που εγκατέλειψε τα εγκόσμια. Είχε συνάψει πέντε γάμους. Ο πρώτος ήταν με την Flor de Oro Trujillo. Ήταν η μεγαλύτερη θυγατέρα του δικτάτορα της Δομινικανής Δημοκρατίας και βασικού χρηματοδότη του, τουλάχιστον στα πρώτα βήματα της πολυκύμαντης ζωής του, του Rafael Leónidas Trujillo Molina, γνωστού και με το παρανόμι «El Jefe», το αφεντικό.

Ακολούθησαν η Γαλλίδα ηθοποιός Danielle Darrieux, η Doris Duke μια Αμερικανίδα κληρονόμος με μια αρκετά προσοδοφόρα συμφωνία καθώς από τα γαμήλια δώρα και τον τελικό διακανονισμό, ο γαμβρός θα εισέπραττε διατροφή 25.000 δολάρια ετησίως μέχρι τον επόμενο γάμο, όπως και έναν αλιευτικό στόλο στα ανοιχτά της Αφρικής, πολλά σπορ αυτοκίνητα, ένα μετασκευασμένο βομβαρδιστικό B-25 και μια κατοικία του 17ου αιώνα στη Rue de Bellechasse του Παρισιών.

Σειρά είχε μια γνωστότερη Αμερικανίδα κληρονόμος, η Barbara Hutton, από την οποία έλαβε μια φυτεία καφέ στη Δομινικανή Δημοκρατία, ένα ακόμα B-25, κοσμήματα και σημαντικό ποσό μετρητών. Το κύκλο των γάμων του έκλεισε η Γαλλίδα ηθοποιός Odile Rodin.

Ας αναφερθεί ότι πέρα από αυτή την επιλογή συζύγων, η συλλογή των ερωμένων του ήταν πλουσιότερη, και λαμπερότερη. Ιδού: Dolores del Río, Eartha Kitt, Marilyn Monroe, Ava Gardner, Maria Montez, Rita Hayworth, Romy Schneider, Dorothy Dandridge, Lupe Vélez, Soraya Esfandiary, Peggy Hopkins Joyce, Joan Crawford, Veronica Lake, Kim Novak, Judy Garland, Eva Peron, Amália Rodrique.

Έχει πιθανολογηθεί ότι η αιτία αυτών των σπάνιων κατακτήσεων είχε να κάνει και με το μέγεθος ή τις ιδιότητες του μορίου του. Μικρά επαλήθευση σε αυτό αποτελεί, μέσα στην ελευθεριότητα της κοινωνίας των Παρισίων, η ονομασία των μεγάλων μύλων πιπεριού ως Rubirosa. Αν αυτό είναι ακριβές και επειδή προφανώς δεν θα ήταν η μοναδική περίπτωση στον πλανήτη, μπορούμε να ισχυριστούμε ότι το καλλιέργησε και το αξιοποίησε καλύτερα και επιτυχέστερα από κάθε άλλον αρσενικό στην σύγχρονη ιστορία.

Ο P.R. αποτέλεσε τον ορισμό του Playboy. Κατ' ουσίαν ανεπάγγελτος, Παίκτης, ιδιοκτήτης ομάδα Polo, κατακτητής πλουσίων γυναικών και με ένα ακόμα συστατικό την απαραίτητη, αρκετά προβεβλημένη μεν, αλλά επιδερμική σχέση δε, με το περιβάλλον του γοητευτικού κόσμου των αγώνων αυτοκινήτου. Τούτη η σχέση του, μαζί με την αγριοκαστανιά και την κόπωση του ξενυχτιού, δεν φάνηκε φιλόφρων.

Η 250 GT και όλα τα παράγωγα του σεβαστού Enzo δεν ήταν ποτέ παιχνίδια. Αντιθέτως, ήταν πολύ αχάριστα. Μόνο στους αγώνες, η λίστα των πιλότων που έχουν ξεψυχήσει μέσα σε όχημα με το cavallino rampante είναι μακρά: Eugenio Castellotti, Luigi Musso, Alfonso de Portago, Ed Nelson, Sergio Der Stephanian, Peter Collins, Ettore Chimeri, Wolfgang von Trips, Lorenzo Bandini, Gilles Villeneuve, Raymond Lambert, Henri Oreiller, Antonio Stagnoli, Jean Larivière, Erwin Bauer, Akihiro Kabe.

Μιλώντας όμως για το μοιραίο όχημα, ας αναφερθεί ότι δέκα εβδομάδες μετά τον θάνατο του Porfirio Rubirosa, με μια άλλη, κόκκινη, 250 GT, ο Άλκης Μίχος, ενθάδε, κατέκτησε τη νίκη στην ανάβαση Πάρνηθας, σπάζοντας μάλιστα και το ρεκόρ που είχε από την προηγούμενη χρονιά ο Γιώργος Ραπτόπουλος με το ταπεινό F12.

Τέλος, την άνοιξη του 1957, το ζεύγος Jean & Lucille Estager με το νο 7 πάνω στη δική τους κόκκινη 250 GT κατέκτησαν την νίκη στο Ε΄ Δ.Ρ.Α. Είναι η μοναδική νίκη αυτοκινήτων από το Maranello στην εβδομηκονταετή ιστορία του «ράλεϋ της Ακροπόλεως», όπως το αποκαλούσε τότε ο εγχώριος Τύπος.